

1. Ruunasuo, Pudasjärvi

Hyvin rimpinen Ruunasuo erottuu tässä kuvatuista Viinivaaran soista ja muista tässä kuvatuista Pudasjärvialueen soista luontoarvopiirteittensä puolesta seuraavasti: (1) Uhanalaisten suotyyppien määrä on Viinivaaran Sarvisuon ohella ryhmän suurin. (2) Kirkasvetisen Kolijärven luoteisrannalla Ruunasuon alueella on maisemallisesti edustava hiekkaranta ja rantapalle, ja rantapalteen takana pienialaisesti lettoneva- ja jopa lettotason suokasvillisuutta (CR-luokka). (3) Esiintyy arokosteikosta ja lähteiköstä koostuva pohjaveden muodostumisalueen ja purkautumispisteen muodostama kokonaisuus (harvinainen tapaus: aro ja lähde lähellä toisiaan). Näin ollen monotoniselta näyttävä rimpisuus sisältää erityispiirteitä. Uhanalaisista havaittiin *Rhynchospora fusca*, *Juncus stygius*, *Loeskyppnum badium* ja *Warnstorfia sarmentosa*. luontoarvolajeista mainittakoon runsas *Sphagnum pulchrum*.

Ruunasuo saa vetensä idästä, Kolijärven kirkasvetisestä lähdejärvestä, josta vedet laskevat rantapalteen läpi rimpiseen ja jänteiseen aapasuon keskusaltaaseen. Keskusallas täyttää lähes koko suokompleksin tämän osan (kompleksinosa siten lähellä rimpipinta-aapaa). Vain Isoniemen N-puolella on väli-rimpipinta-aapasoille tyypillistä juotti-lohkotopografiaa. Kolijärven edustavan rantapalteen takana (Ruunasuon puolella) on pienialaisesti *Loeskyppnum badium* lettonevaa (useita neliömetrejä), ruopparimpilettonavaa (3 x 5 metrin ala) ja jopa Revolvens rimpilettoa (3 x 5 metrin ala). Samalla alueella jänteellä on myös vähän *Sphagnum* lettonevaa. Rimpisen ja jänteisen keskusaltaan länteen virtaavista vesistä osa kaartuu luoteeseen, kohti Risuselän glasifluviaaliseen muodostumaan syntynttä kosteikkolahtea. Lahdessa jännekuviointi häviää, ja lahden koko pohjoiseen suuntautuva puolisko on varsinaisen suon sijasta arokosteikkoa, jonka tyyppivalikoima ei ole niitä kaikkein monotomisimpia (*Carex lasiocarpa* aro, *Carex lasiocarpa* aroneva, *Molinia* aro, *Polytrichum commune* aro). Arokosteikon pohjoispuolella, hiekkakankaan takana toisen suon laidassa noin 100 metrin päässä arokosteikon päästä on maksasammalvaltainen (*Scapania undulata*) lähteikkö, jonka kautta arokosteikolta ja hiekkakankaalta maaperään painuneet vedet purkautuvat pintaan.

Vedentulo Kolijärven suunnasta märeille suolle on vapaa. Esiintyy sekä ojittamattomia että ojitetuja reunoja (tarkastelualueeseen otettu myös pohjoisemman suokompleksin ojittamatonta reunaosaa, keskempänä siellä on ojituksia). Etelässä on yksi merkillinen, pitkä oja keskellä suota rimpien ja jänteiden poikki. Ylimääräistä kuivahtamista ja kasvillisuuden muuttumista esiintyy NW-osassa ojitetun alueen ulkopuolella, tosin osin luonnostaan kausikuivan suonosan ja jopa pienen aromaisen lahdekkeen tienoilla (pensoittumista). Suuri arokosteikkolahti on kuitenkin ylimääräisen kuivahtamisen +/- ulkopuolella. LT 3.